

ŚWIATOWY DZIEŃ MISJI KOBIET

Lekcja 9 — 29 lutego

OD SKAŻENIA DO OCZYSZCZENIA

SOBOTA (PO POŁUDNIU) — 22 lutego

STUDIUM BIEŻĄCEGO TYGODNIA: Dn 8,1-27; 2,38; Rdz 11,4; Kpł 16,1-34; Hbr 9,23-28.

TEKST PAMIĘCIOWY: „A ten odpowiedział mu: Aż do dwóch tysięcy trzystu wieczorów i poranków, potem świątynia znowu wróci do swojego prawa” (Dn 8,14).

Wizja zapisana w 8. rozdziale *Księgi Daniela* została dana prorokowi w 548 lub 547 roku przed Chrystusem i zawiera pewne istotne objaśnienia dotyczące sądu przedstawionego w 7. rozdziale *Księgi Daniela*. W przeciwieństwie do wizji z 2. i 7. rozdziału *Księgi Daniela* wizja z 8. rozdziału *Księgi Daniela* pomija Babilonię i zaczyna się od Medii-Persji, jako że w tym czasie Babilonia już schodziła ze sceny dziejów, a koalicja Medów i Persów miała zająć miejsce Babilonii jako nowa światowa potęga. Wizja z 8. rozdziału *Księgi Daniela* jest paralelna do wizji z 7. rozdziału *Księgi Daniela*. Język i symbole zmieniają się w 8. rozdziale *Księgi Daniela*, jako że tutaj przedstawiono wyrażenie oczyszczenie niebiańskiej świątyni w powiązaniu z niebiańskim Dniem Pojednania. Tak więc szczególnie wkład 8. rozdziału *Księgi Daniela* polega na tym, iż rozdział ten skupia się na sprawach niebiańskiej świątyni. Podczas gdy 7. rozdział *Księgi Daniela* ukazuje niebiański trybunał i Syna Człowieczego otrzymującego królestwo, to 8. rozdział *Księgi Daniela* ukazuje oczyszczenie niebiańskiej świątyni. Jak wskazuje paralelizm między tymi dwoma rozdziałami, oczyszczenie niebiańskiej świątyni przedstawione w 8. rozdziale odpowiada scenie sądu w 7. rozdziale.

Przeczytaj 8. rozdział *Księgi Daniela*. O czym jest ta wizja i w jaki sposób jest paralelna do tego, co przeczytaliśmy w 2. i 7. rozdziale *Księgi Daniela*?

Podobnie jak to było w 2. i 7. rozdziale *Księgi Daniela*, otrzymujemy tu kolejną wizję powstania i upadku światowych imperiów, choć przy pomocy innego rodzaju symboli. Te symbole bezpośrednio wiążą się z Bożą świątynią. W tym przypadku zostały użyte symbole barana i kozła ze względu na ich powiązanie ze świątynnymi obrzędami w Dniu Pojednania — czasem sądu dla starożytnego Izraela. Barany i kozły były składane w ofierze podczas służby świątynnej. Jednak tylko w związku z Dniem Pojednania te dwa rodzaje ofiar są wspomniane razem. Tak więc te dwa zwierzęta zostały celowo wybrane, by przywołać skojarzenie z Dniem Pojednania, który jest sednem wizji.

W miarę jak wizja się rozwija, Daniel zauważa barana napierającego w trzech różnych kierunkach — na zachód, północ i południe (zob. Dn 8,4). Ten ruch w trzech kierunkach wskazuje rozwój tej potęgi: „A żadne zwierzę nie mogło mu się oprzeć i nikt nie mógł wyratować z jego mocy; robił, co chciał, i był coraz silniejszy” (Dn 8,4). Jak wyjaśnił anioł, baran z dwoma rogami symbolizuje imperium medyjsko-perskie (zob. Dn 8,20), a trzy kierunki dosłownie wskazują trzy największe podboje tej światowej potęgi.

Następnie pojawia się kozioł z jednym wielkim rogiem, symbolizujący imperium greckie pod panowaniem Aleksandra Wielkiego (zob. Dn 8,21). Kozioł ten poruszał się, „nie dotykając ziemi” (Dn 8,5), co oznacza niezwykłą szybkość. Symbolika ta trafnie nawiązuje do podbojów Aleksandra, które 7. rozdział *Księgi Daniela* przedstawia jako skrzydlatą panterę. Ale — jak wskazuje proctwo — gdy kozioł „najbardziej spotęźniał, złamał się wielki róg” (Dn 8,8), zaś na jego miejscu wyrosły cztery rogi na cztery strony świata. To prorocтво spełniło się, gdy Aleksander zmarł w Babilonie w czerwcu 323 roku przed Chrystusem, a jego królestwo zostało podzielone między czterech jego generałów.

Trzy z czterech imperiów — ukazanych w wizjach od Dn 2,38 do Dn 8,20-21 — zostały nazwane, tak iż nie musimy się niczego domyślać. Jak ten zdumiewający fakt pomaga nam potwierdzić poprawność interpretacji tych proctw?

Przeczytaj uważnie Dn 8,8-12. W jakich kierunkach działa ów mały róg i dlaczego ważne jest, byśmy to rozumieli?

Po przedstawieniu czterech rogów rozrastających się „ku czterem wiatrom niebios¹” (Dn 8,8 BI) tekst biblijny mówi, że z jednego wyrósł mały róg. Pytanie jest takie: Czy ów mały róg wyrasta z jednego z czterech rogów, które — jak zauważyliśmy — symbolizują czterech generałów Aleksandra, czy raczej z jednego z czterech wiatrów? Gramatyczna struktura oryginalnego tekstu biblijnego wskazuje na to, że ów róg wyrasta z jednego z czterech wiatrów nieba. A ponieważ potęga ta wyrasta po imperium greckim i jego czterech rogach, powszechnie rozumie się, że ów róg to Rzym — najpierw pogański, a potem papieski. „Ten mały róg symbolizuje Rzym w obu jego fazach — pogańskiej i papieskiej. Daniel ujrzał Rzym najpierw w jego pogańskiej, imperialnej fazie, walczący z narodem żydowskim i pierwszymi chrześcijanami, a potem w jego fazie papieskiej, istniejący do naszych czasów i później²”.

Według tekstu biblijnego mały róg najpierw podjął działania poziome „ku południowi i ku wschodowi, i ku prześlicznej ziemi” (Dn 8,9). Te trzy kierunki odpowiadają trzem głównym obszarom, które dostały się pod panowanie pogańskiego Rzymu.

Gdy mały róg staje się głównym graczem, jego pionowa ekspansja staje się przedmiotem szczegółowej analizy. W tej kwestii ów róg odpowiada ściśle małemu rogowi z 7. rozdziału *Księgi Daniela*, jak wskazuje na to następujące porównanie: 1. Oba rogi są początkowo małe (zob. Dn 7,8; 8,9). 2. Oba z czasem stają się wielkie (zob. Dn 7,20; 8,9). 3. Oba są prześladowczymi potęgami (zob. Dn 7,21.25; 8,10.24). 4. Oba wywyższają się i bluźnią Bogu (zob. Dn 7,8.20.25; 8,10-11.25). 5. Oba zwalczają lud Boży (zob. Dn 7,25; 8,24). 6. Sfery działań obu rogów są powiązane z proroczymi okresami (zob. Dn 7,25; 8,13-14). 7. Oba istnieją do czasu ostatecznego (zob. Dn 7,25-26; 8,17.19). 8. Oba zostaną zniszczone w wyniku nadprzyrodzonej interwencji (zob. Dn 7,11.26; 8,25). Ponieważ mały róg w 7. rozdziale *Księgi Daniela* symbolizuje papieństwo, to pionowa ekspansja małego rogu w 8. rozdziale *Księgi Daniela* musi także symbolizować papieństwo. Tak więc, podobnie jak to było w 2. i 7. rozdziale *Księgi Daniela*, ostatnią wielką potęgą jest Rzym, tak pogański, jak i papieski.

¹ BW: „na cztery strony nieba” (przyp. red.).

² *The Seventh-day Adventist Bible Commentary*, Hagerstown 1977, t. 4, s. 841.

Przeczytaj Dn 8,10-12. Jakiego rodzaju działania małego rogu są tu pokazane?

W Dn 8,10 czytamy, że mały róg usiłuje naśladować na poziomie duchowym dążenia budowniczych wieży Babel (zob. Rdz 11,4). Słowa *wojska* i *gwiazdy* mogą oznaczać lud Boży w czasach starotestamentowych. Izraelici byli nazywani *zastępami* lub *wojskiem Pana* (zob. Wj 12,41 BW/BG). Daniel także przedstawił lud Boży jako *jaśniejące gwiazdy* (zob. Dn 12,3). Oczywiście nie chodzi tu o dosłowny atak na ciała niebieskie, ale prześladowanie ludu Bożego, którego „ojczyzna jest w niebie” (Flp 3,20). Choć tysiące chrześcijan zostały zamordowane przez pogańskich władców, wizja skupia uwagę na pionowych działaniach małego rogu. Tak więc ostateczne spełnienie tego proroctwa musi się wiązać z papieskim Rzymem i wielowiekowymi prześladowaniami.

W Dn 8,11 czytamy o Księciu, który w Dn 9,25 został nazwany Pomazańcem-Księciem, w Dn 10,21 — Michałem, Księciem Anielskim, a w Dn 12,1 — Michałem, Wielkim Księciem. Te tytuły nie mogą należeć do nikogo innego jak tylko samego Jezusa Chrystusa. To On jest Księciem wspomnianych wcześniej wojsk i naszym Najwyższym Kapłanem w niebie. Tak więc papieństwo i ustanowiony przez nie system religijny ukrywają kapłańską służbę Jezusa i usiłują przypisać ją sobie.

W Dn 8,11 wyrażenie „codzienna ofiara” jest nawiązaniem do tego, co działo się w ziemskiej świątyni. Wyrażenie to oznacza różne stałe elementy ceremonialnej służby świątynnej, w tym ofiary i pośrednictwo kapłańskie. To przez tę służbę kapłańską grzesznicy otrzymywali przebaczenie grzechów, które były usuwane za pośrednictwem przybytku. Ten ziemski system symbolizował wstawienniczą służbę Chrystusa w niebiańskiej świątyni. Zatem, jak zapowiada proroctwo, papieństwo zastąpiło pośrednictwo Chrystusa pośrednictwem samozwańcych kapłanów. Wskutek takiego fałszywego systemu kultowego mały róg odbierał Chrystusowi Jego pośredniczą służbę i symbolicznie pustoszył świątynię Chrystusa.

„Prawda została powalona na ziemię, a cokolwiek czynił, to mu się udawało” (Dn 8,12). Jezus nazwał siebie prawdą (zob. J 14,6) i wskazał, że Słowo Boże jest prawdą (zob. J 17,17). Papieństwo zaś zakazywało przekładania *Biblii* na języki zrozumiałe zwykłym ludziom, a interpretowanie *Biblii* zarezerwowało wyłącznie dla władz kościelnych. Tradycja religijna, choć w teorii miała uzupełniać biblijną prawdę, w praktyce wypierała ją, stając się najwyższą regułą wiary.

Jak powyższy komentarz świadczy o znaczeniu poznania *biblijnej* prawdy w przeciwieństwie do ludzkich tradycji?

Przeczytaj Dn 8,14¹⁾. O czym jest mowa w tym wersecie?

Po niszczycielskich atakach rogu wydane zostaje oświadczenie, że świątynia zostanie oczyszczona. Aby zrozumieć to przesłanie, musimy pamiętać, że oczyszczenie świątyni wspomniane w Dn 8,14 (zob. np. BJW) odpowiada scenie sądu przedstawionej w Dn 7,9-14. Skoro ten sąd odbywa się w niebie, to świątynia także musi się znajdować w niebie. Tak więc gdy 7. rozdział *Księgi Daniela* przedstawia Bożą interwencję w sprawy ludzkie z punktu widzenia sądu, to 8. rozdział *Księgi Daniela* opisuje to samo wydarzenie z perspektywy świątyni.

Ziemska świątynia była wzorowana na niebiańskiej i miała ilustrować zarys planu zbawienia. Każdego dnia grzesznicy przynosili swoje ofiary do starotestamentowej świątyni, gdzie otrzymywali przebaczenie wyznanych grzechów, a te były niejako przenoszone na świątynię. Wskutek tego świątynia ulegała zanieczyszczeniu. Niezbędny był więc okresowy proces oczyszczenia, aby uwolnić świątynię od grzechów złożonych w niej. Dzień oczyszczenia świątyni był nazywany Dniem Pojednania i przypadał raz do roku (zob. 16. rozdział *Księgi Kapłańskiej*).

Dlaczego niebiańska świątynia miałaby potrzebować oczyszczenia? Przez analogię możemy powiedzieć, że wyznane grzechy tych, którzy przyjęli Jezusa, zostają przeniesione do niebiańskiej świątyni, podobnie jak grzechy skruszonych Izraelitów były przenoszone do ziemskiej świątyni. W starotestamentowym Dniu Pojednania składano ofiary symbolizujące przyszlą śmierć Jezusa, dzięki czemu grzesznicy mogli się ostać w dniu sądu.

Podobnie jak to było w ziemskim Dniu Pojednania, gdy starotestamentowa świątynia była oczyszczana, także teraz tylko krew Chrystusa pozwala nam ostać się na niebiańskim sądzie. Oczyszczenie świątyni przedstawione w Dn 8,14 jest niebiańskim odpowiednikiem ziemskiej służby w starotestamentowej świątyni, której zasadnicze przesłanie było takie, iż jako grzesznicy potrzebowaliśmy krwi Mesjasza, by otrzymać przebaczenie grzechów i ostać się na sądzie.

Przeczytaj Hbr 9,23-28. Jak wersety te ukazują zbawienie, które mamy w Jezusie dzięki Jego ofierze złożonej za nas?

¹ Por. Dn 8,14 w: UBG/BC/BJW/BRP/BB (*przyp. red.*).

Przeczytaj Dn 8,13. Jakie pytanie zostało zadane w tym wersecie i jak pomaga ono nam zrozumieć odpowiedź udzieloną w następnym wersecie?

Jak należy rozumieć okres 2300 wieczorów i poranków? Po pierwsze musimy zauważyć, że po tym jak Daniel zobaczył barana i kozła, a po nich działania i zniszczenia spowodowane przez mały róg, wizja doprowadza do pytania zawartego w Dn 8,13. Pytanie to dotyczy szczególnie tego, co się stanie po zakończeniu owego proroczego okresu, jak również czasu trwania całej wizji. Ponadto okres ten nie może być ograniczony jedynie do czasu działania małego rogu, gdyż słowo *widzenie* obejmuje wszystko — od barana po działalność małego rogu. Tak więc musi to być stosunkowo długi okres historyczny.

Na pytanie: „Jaki okres obejmuje widzenie?” (Dn 8,13 BE), dotyczące barana — Medii-Persji, kozła — Grecji oraz małego rogu i jego działalności — Rzymu pogańskiego i papieskiego, inna niebiańska istota odpowiada:

— „Aż do dwóch tysięcy trzystu wieczorów i poranków. Wtedy świątynia zostanie oczyszczona” (Dn 8,14 UBG).

Jak zauważyliśmy wcześniej, okres ten musi być stosunkowo długi, gdyż zaczyna się w czasach imperium medyjsko-perskiego i trwa w czasach imperium greckiego aż po czasy Rzymu, tak pogańskiego, jak i papieskiego, a zatem tysiące lat. Zgodnie z historycystyczną metodą interpretacji (zobacz lekcję pierwszą) ten proroczy okres powinien być obliczony według zasady dzień za rok, co znaczy, że 2300 symbolicznych wieczorów i poranków to okres rzeczywistych 2300 lat. Rozumiane dosłownie 2300 dni stanowi nieco ponad sześć rzeczywistych lat, a zatem nie może obejmować wydarzeń opisanych w wizji. Dlatego należy tu zastosować zasadę dzień za rok.

8. rozdział *Księgi Daniela* nie zawiera informacji pozwalającej ustalić początek tego okresu, a zatem nie wiadomo też, kiedy ten okres się kończy. Jednak 9. rozdział *Księgi Daniela* dostarcza tej cennej informacji (zobacz lekcję dziesiątą).

2300 lat wymienionych w tym proroctwie stanowi najdłuższy okres proroczy w Biblii. Pomyśl tylko — 2300 lat! To bardzo długi czas, zwłaszcza w porównaniu z krótkością ludzkiego życia. Jak ten kontrast pomaga nam uczyć się cierpliwości wobec Bożych planów w naszym oczekiwaniu na wydarzenia czasów końca?

DO DALSZEGO STUDIUM

Poniżej znajduje się tabela podsumowująca to, co do tej pory studiowaliśmy w kwestii kolejności królestw przedstawionych w 2., 7. i 8. rozdziale *Księgi Daniela*. Co tabela ta mówi o oczyszczeniu świątyni?

Dn 2	Dn 7	Dn 8
Babilon	Babilon	—
Media-Persja	Media-Persja	Media-Persja
Grecja	Grecja	Grecja
Pogański Rzym	Pogański Rzym	Pogański Rzym
Papieski Rzym	Papieski Rzym	Papieski Rzym
—	Sąd w niebie	Oczyszczenie świątyni
Powtórne przyjście Jezusa	Powtórne przyjście Jezusa	Powtórne przyjście Jezusa
Kamień oderwany bez udziału rąk	Święci otrzymują królestwo	Mały róg zniszczony bez udziału rąk

Jak widzimy, występuje wyraźny paralelizm między tymi rozdziałami. Nie tylko państwa zostały przedstawione paralelnie, ale także scena sądu (w 7. rozdziale *Księgi Daniela*), następującego po 1260 latach (538-1798) dominacji papieskiego Rzymu, jest bezpośrednio paralelna z oczyszczeniem świątyni, które w 8. rozdziale *Księgi Daniela* następuje także po czasach dominacji Rzymu. Krótko mówiąc, ten niebiański sąd w 7. rozdziale *Księgi Daniela* — sąd prowadzący do końca świata — jest tożsamy z oczyszczeniem świątyni w 8. rozdziale *Księgi Daniela*. Mamy tu zatem dwa różne opisy tego samego wydarzenia, które miało się rozpocząć po zakończeniu 1260-letniego okresu przesładowań ze strony małego rogu.

PYTANIA DO DYSKUSJI

1. Jak powyższa tabela ukazuje nam, że oczyszczenie świątyni jest tym samym wydarzeniem, co sąd w 7. rozdziale *Księgi Daniela*, i musi nastąpić po wypełnieniu proroctwa o 1260 latach dominacji małego rogu, ale przed ustanowieniem wiecznego Królestwa Bożego?

2. Proroctwo z 8. rozdziału *Księgi Daniela* przedstawia historię jako ciąg zdarzeń pełnych przemocy i zła. Dwa zwierzęta symbolizujące dwa światowe imperia walczą ze sobą (zob. Dn 8,5-7). Potęgą małego rogu powstająca po nich także stosuje przemoc i prześladowanie (zob. Dn 8,23-25). Tak więc *Pismo Święte* nie ukrywa ani nie umniejsza realności cierpienia w tym świecie. Jak pomaga to nam ufać Bogu i Jego dobroci pomimo obecności zła, jakie widzimy wokoło nas?